

რედაქცია

გადაცემის პრინციპები. ავ. მუსხრისკის ხელნაწი-
ში კლუბის ქვემოთ.

ხელის-მოწერა

მიმღებთ თუილისში, დროებას, ივერიის რედაქცი-
აში, ქუთაისში, დროებას, ივერიის რედაქცი-
ის ხელნაწი. გასული მცხოვრებთათვის ВЪ Типдистъ,
ВЪ редакцію „Дროба“ „Иверია“.

„დროება“-ივერიის უბანი

წელიწადში. 6 თვეს. 3 თვეს

დროებას და ივერიას ერთად 14 მან. . . 8 მ. . 5 მ.
„დროებას“ 9 მან. . . 5 მ. . 3 მ.
„ივერიას“ 7 მან. . . 4 მ. . 2 მ.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

უბანი განსხვავებისა

დღი ასოებით ასოზე 1 კაპა, წიგნდებრძოლის
თავითული ასოზე ნახევარი კაპა, წიგნდებრძოლის ხაზით
ასოზე მეოთხედი კაპა. **წიგნდებრძოლის**
თუ საქართველოს მოთხოვნა, რედაქცია განსჯის
და შეამოკლებს დასაბუთებულ გამოცემას წიგნდებს. და-
უშვებელი წიგნდები რედაქცია უფრთხი ვერ დაუბრუნებს
პეტრუსს.
განცხადებათა მიღება ქართულს, რუსულს და სხვ
ენებზე.
ქუთაისში განცხადება მიიღება „დროებას“ ივერიის
აგენტთან.

ვალე ნომერი „დროებას“ დას ნება.

ს ა ვ ა ჯ რ ო ს ა ს ლ ი

ქვეთა ქ. და ს. კოპოპევისა

მ ო ს კ ო ვ უ ი

ამით აცხადებს, რომ მოკლე ხანში შემოსენებულ ფირმით თბილისში
გაიხსნება კერძოდ და ნარდად ჩაით ვაჭრობა, ბოლოვინის პროსპექტზე,
მირიმიანოვის სახლებში, და ამით აცხადებენ საყოველთაო საცნობათ.

მალაზიაში იქნება საუკეთესო ჩაი, ჩვენი ზედამხედველობის ქვეშ აწო-
ნილი საკუთარს უმთავრეს მალაზიაში, მოსკოვში. (5-1)

ტელეგრაფები

პეტერბურლი, 22 აპრილს. სელმწი-
ფე იმპერატორმა კრანსთარსკის გა-
დამწვანათ უწყებლბა 10,000 მანეთი.

მოსკოვი, 21 აპრილს. დენგალ-
დუბერნატორმა გამოსცა ახალი წეს-
დება სასახლისა და დაძის ყარაულები-
სათვის. ამ წესდების ძალით, უნდა
თვალ-უყურა ადვონან, რომ არაფერ
არ გაბედას კედლებზე აფიშების და
სხვა ქაღალდების აკრება, თუ არ ქმე-
ბათ შოლიციის ნება-რთვა. სასახლ-
დათ ისინი უნდა ყოველსაფერში შექ-
მობას აღმოუჩენდნენ შოლიციას.

დუბლინი, 21 აპრილს. გუშინ დას-
ტუსადეს დაჯლობა შარტანგტონ-

ში და სადამოს ჩამოიყვანენ დუბლინ-
ში დასამწვადეჯათ.

პეტერბურლის ბირჟა, 23 აპრილს.

(„ხალხთა-შობის ტელეგრაფის ხავერდისა“)

ბანკის ბილეთები:	კან.	კაპ.
პირველი გამოცემისა	97	50
მეორესი	94	25
მესამესი	95	—
მეოთხესი	95	—
აღმოსავლეთის პირე.	93	—
აღმოსავლეთის მეორე	92	87
აღმოსავლეთის მესამე	92	87
რკრა, 1/2 იმპერიალი	7	99
თფილისის საადგ.-მამ. ბანკის გი- რაოს ფურცელი	90	—
მეთ. საადგ.-მამ. ბანკისა	90	75

მოგზაურებმა უნდა მისდიონ ინდო-
ევროპიული ტელეგრაფის ძაფს.

მდინარეებს აბხაზეთში ბევრი წყა-
ლი არა აქვთ ზოგიერთა მალალ ხეო-
ობას ეტყობა, რომ ძველათ იქ ტბე-
ბი მდგარან.

აბხაზეთი ამწვანებულია მშვენიე-
რა მცენარეებით. საუბედურთ,
გვიმრა აფუტებს იქაურობას. ის რამ-
დენიმე მეტრის სიმაღლე იზრდება
აბხაზეთში, მერე შემოდგომაში დას-
ცივია და ხშირის წვიმისაგან ლბება;
ამისგან ჩნდება ციება. მარი არ არის
ხშირი, არც ძლიერი, მაგრამ ჩრდი-
ლო-დასავლეთისკენ მთები იმდენათ
მალღები არ არიან, რომ ჩრდილოე-
თის ქარი შეაკავონ და ნოვოროსიის-
კის მახლობლათ ხშირათ ძლიერი ქა-
რი ჰქრის. 1848 წ. ნოვოროსიისკის
ნავთსადგურიდან ზოგი ხვამალღები
ნაპირზე გამოისროლა ქარმა და ზო-
გი შუა ზღვაში შეიტანა.

ჩრდილო ნაპირი ძავესის მთები-
სა, ამ ადგილზე, სულ მთლად ეკუთვ-
ნის შუბანის ხეობას. ამ ხეობაში შუ-
ბანი ხშირათ გადადის და ზოგჯერ
მთელი კილომეტრებით წყლით ავსებს.
მითონ შუბანზე თფილისის სტანი-
ცამდის, ორი-ოდე ვერსტი, პატარა
პარანოდები დადის.

ამ ადგილსავე ძავესია თავდება
ცალ-კუნძულით, ტამანი. ის ცალ-

შინაგანის 5% სესხი ბილეთები:

	კან.	კაპ.
პირველი სესხის	224	75
მეორე სესხის	217	50
1 მანეთი ღირს:		
ლონდონი	24	56 პენსი
ბერლინი	124	62 პენსი
ბამბურლი	210	— „ ცენტი
პარიჟი	259	— „ სანტიმი
ძავესის კერასინი	—	—

ბათუმის ახალი გუბერნატორი

ტფილისი, 24 აპრილს.
ჩვენს გაზეთში იყო ამას წინათ გა-
მოცხადებული, რომ ბათუმის ლუ-
ბერნატორად, ლენ.-მაიორის ძამარო-
ვის მაგიერად, დანიშნა თერგის მაზ-
რის უფროსის თანაშემწე ლენ.-მაიო-
რი სმეკალოვი. სხვა დრო და სხვა
გუბერნიაში ამ გვარ გარემოებას,
ერთის ლუბერნატორის გამოცვლასა
და მეორეს დანიშნვას, მაინცა-და-
მაინც დიდი მნიშვნელობა არ მიეწე-
რება. მაგრამ ბათუმის მაზრა ამ ქა-
მად ისეთს მდგომარეობაშია, იქაური
ხალხი ისეთ ნაირად აღელვებულია,
ყოველ ადმინისტრაციას იქ ახლა
დიდი მნიშვნელობა აქვს.

კუნძული (როგორც მეორე ცალ-
კუნძული, რომლითაც თავდება ძავე-
კასია ძასპის ზღვაში) ჯერ კიდევ
ეოლკანიურ საქმობაში არის. აქ ხან
გამოჩნდება კუნძული ზღვის ნაპი-
რათ, ხან ისევე ჩაიმალება; აქვე არის
სამკურნალო სიბილი ლაფი (ახტალა)
და ნავთის წყაროები. აქაური ნავთის
წყაროები დაურიგდა რუსის ჩინოვნი-
კებს 1870 წელს ექვსი წყაროდამ
იღებდნენ დღეში 170,000 ლიტრას.
ხშირად, როგორც რომელსამე ად-
გილს, საცა ნავთი ეგულვებოდათ,
ჩაუბრუნებდნენ, ნავთი 15 მეტრზე
მალლა შადრეგანივით აისხმებოდა.

არც ერთ ქვეყანაში, დედა-მიწის
ზურგზე, არ ცვლილა იმდენათ ზედ
მცხოვრები ხალხი, რამდენათაც შუ-
ბანის ხეობაში; არც ერთ ქვეყანას
არ უხდება „სისხლის ქვეყნის“ სახელი
იმდენათ, რამდენათ შუბანის ხეობა.
ამ საუკუნის ნახევარს აქვთ ამ ადგი-
ლიდან აღიზოცა მკვიდროვანი ხალ-
ხი და სხვა რასის ხალხები მოვიდ-
ნენ მათი ფუძის დასაპატრონებლათ...
მნა, ზნე, ტრადიციები დაიკარგნენ
სამუდამათ; სხვა და სხვა ქვეყნებში
გაფანტული ამათ ნაწყვეტებში ვის
შეუძლია დღეს იპოვოს ის ზნე და
ის სასოება, რომელიც ხალხის სულს
შეადგენდნენ. ძველთაგან დარჩა მარ-

მს ჩვენთან ახლათ-შემოერთებული
ხალხი, როგორც იმერლები ამბობენ,
კანკებში შესჩერებია რუსის ჩინოვ-
ნიკს და იმ ახალ წესებს, რომელსაც
რუსის მმართველობა ადგენს ახლა
იქ. შოველ ნაბიჯს, ყოველ ახალ
განკარგულებას დაკვირვებით, ყურად-
ღებით შესტკერიან და თუ რამე არ
მოეწონათ, თუ დაინახეს, რომ იმათ
გულის-პასუხს არ ეთანხმება ეს წესე-
ბი და განკარგულება, თუ დაინახეს,
რომ ადმინისტრაცია ხალხის სიკეთი-
სათვის არ ზრუნავს, თუ დარწმუნ-
დნენ, რომ პატივს არა სცემენ ხალ-
ხის ჩვეულებას, ხასიათს, იტრუებენ
გულს, ჰყიდიან ან უპატრონოთ აგ-
დებენ თავიანთ მამა-პაპეულ ადგილ-
მამულს, სახლ-კარს, იკრავენ ბარგს
და მიდიან მსმალეთში, თუმცა კარ-
გათ იციან, რომ იქ უკეთესი ბედი
არ მოელის იმათ.

ამ ხალხის გადასახლებას უნდა მიაქ-
ციოს ახალმა ლუბერნატორმა უმთაე-
რესი ყურადღება. შოველი ადმინის-
ტრატორის პირ-და-პირი მოვალეობა,
და განსაკუთრებით იმისთანა მხრისა,
როგორც ახალ-დაპყრობილის ბათუ-
მის მაზრის ხალხისა, ის არის, რომ
ხალხის კანონიერი მოთხოვნილება

ტო გეოგრაფიული ტერმინები, უცხო
ტომთ პირში გადაფუჭებული...

ჩ ე რ ქ ე ვ ე ბ ი იყენენ ამ ადგი-
ლების მცხოვრებნი. 1859 წელში
პაული სწერდა, რომ იმათი რიცხვი
ნახევარი მილიონი არისო; 1864-ში
იყო 300 ათასი. დღეს ამ ხალხიდან
დარჩა მარტო რამდენიმე სახლობა...
აბხაზეთი რუსის ქვეშევრდომნი იყენენ
1810 წლიდან და ისე გაქრნენ, რო-
გორც ჩერქეზები. 1864 წ. ამათი
რიცხვი იყო 150 ათასი; უკანასკნე-
ლი ომის წინათ ამ რიცხვს ორი წი-
ლი მოაკლდა. 20 ათასი მათგანი გა-
დასახლდა შემდეგ ომის გათავებისა.
მხარე ცოტ-ცოტათ დაიკალა. *Le
vide s'est fait pour recevoir la popu-
lation russe.*

ჩერქეზებს საშინელი ბედი ეწიათ.
1864 წელში რუსის მმართველობამ
გამოსცა ბრძანება—ვინც სრულათ
არ დაემორჩილებოდა მმართველობას,
გარდასახლებულიყო იმპერიიდან. იმათ
დაუნიშნეს ერთი თვე, რომლის გან-
მავლობაში თუ არ გარდინებებოლ-
ნენ, მმართველობა იმათ მოექცეო-
და, როგორც სამხედრო ტყვეს. ჩერ-
ქეზები დაუმორჩილდნენ რუსის მთაე-
რობის განკარგულებას და პირველს
ექვს თვეში 260 ათასმა კაცმა დას-
ტოვა თავის მიწა-წყალი; წაიღებენ
ზოგი მეროპის მსმალეთს, ზოგი

„დროების“ ფელტონი, 25 აპრილს.

LA CAUCASIE *)

E. Reclus.
(გამოკრება ელიზე რეკლუს გეოგრაფიული კავკასიისა)

სტატია მეორე.

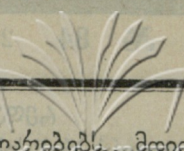
II

დასავლეთი კავკასია, ყუბანის ხეობა,
ახსახები, ჩერქეზები და შავი ზღვის
ნაპირა ვახსახები.

აბხაზეთის ნაპირზე ძავესიის მთა
უცბათ დაექანება ზღვისაკენ. ამ გვა-
რის მთის ბრეკი არ თავდება ზღვის
ნაპირზედაც. რო ცოტათ შეიწიოს,
გამ შეძიებელი დაინახავს, რომ შიგ
ზღვაშიაც აწევს ეს დაღმართი. ჩერ-
ნიავსკის გამოზომით ზოგან ეს დაღ-
მართი 3600 მეტრზე ჩადის... თი-
თონ მთები ამ ნაპირის ახლო, მალა-
ლი არიან; ზოგან 3000 მეტრზე სა-
ნიადაგო თოვლი სძევს.

ჯერ მთის გადაღმართი გადმოლ-
მართთან არ არის შეერთებული. 1883
წლისთვის კი არის დაპირი ეს გზა,
და, მანამდის პატარა ვიწრო გზას
სჯერდებიან ზღვის გაყოლებით. მ.
გზაც ხშირად ფუჭდება ხალმე და-

*) ისილე „დროებას“ 81 №-ში.

გაიგოს და ეცადოს იმის დაკმაყოფილება.

რამდენათაც ჩვენ გავგივიკა, ბათუმის მაზრის ხალხის უპირველესი მოთხოვნები არის: ხელი მოუშვონ მას მთავრობამ იმ გაჭირებაში, რომელშიაც ომის შემდეგ და ომის წყალობით ჩაყვინდნენ; დასული იქმნენ ზოგიერთ ადმინისტრაციის წარმომადგენელთა უკანონო მოქმედებისაგან; მიეცეს მათ მშვიდობიანი ცხოვრების საშუალება და უყურონ იმათ ისე, როგორც ნამდვილად ადამიანებს, და არა ველოურ ხალხს, მხცველს.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ბ-ნი სმეკლოვი, რომლის ქება ჩვენ ბევრისაგან გავგივიკა, ყველა ამას კარგათ მიხვდება და გულ-მოდგინეთ ეცდება, რომ ამ გაჭირებულ, მოძულეებულ ხალხს რითაც შეუძლიან ხელი მოუშვონ, შევიწროებული ცხოვრება შეუმსუბუქოს და გაათავისუფლოს ზოგიერთ უაინდისო ჩინოვნიკების შევიწროებისაგან.

მთ ეს მოახერხა და შეასრულა, მაშინ ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ იმან შეასრულა თავის ნამდვილი დანიშნულება, მაშინ ის დამსახურებს ხალხის მადლობასა და თანაგრძობას და ეს არის საუკეთესო ჯილდო ყოველ ხალხის მმართველისათვის...

ახალი ამბები.

„დროების“ რედაქციის კანტორაში მიიღება ხელის-მოწერა მიცვალებულთა...

ანატოლიას, ზოგი ძვირბრუნ და სხვა მტკიანის იმპერიის ადგილებს. მფიციალური ცნობით სჩანს, რომ 1858 წლიდან 1864 წლამდე გადასახლებულა 398 ათასი ჩერქეზები. მინ ჩამოთვლის, ეინ ასწერს ამ „გამოსვლათა“-ს ამბავს ყველა იმ მწუხარებას და უბედურებას, რაც ამ საწყალობა ხალხმა გამოიარა...

მხნე და რაინდული ტრადიციების მქონე ჩერქეზები უბრალო საქციელი-სა და პატრიარხალური წესების, წელ-წერილი და ფართე მხარ-ბეჭიანი; წოწოლა ლამაზი პირის-სახე გარშამოცულია შავი თმებით და მკვირცხლი თვალებიდან გამოკრთის ელვა. მისა ტან-საცმელი — ჩაბა — ლამაზათ უბთება და სხვებისთვისაც გახდა ნაციონალური ტანისამოსათ. მშვიდობის მოყვარე ურიებმაც კი შეიმოსეს ეს ტანისამოსი, თუმცა ჩაბის საქილეები იმთვის სულ გამოუდგარია.

ჩერქეზები, უეჭველათ, იმეგ რას სის არიან, რომლისაც არიან ქართველები, ლეკები და ჩაჩები; მათი არიელების მიჩენება ძნელია.

შურის-ძიება ჩერქეზებში სამღრთო წესათ მიანათ სისხლს მარტო სისხლი დაბანს, მათ რომ კითხო. მტრობა ხანდის-ხან დგმიდამ დგმიდე გადადის, მაგრამ ამ შურის-ძიების დროს სვანებსავეთ ქვის შენობაში კი არ იმალვიან ჩერქეზები; ისინი გამლილ ადგილებზე უხვდებიან ერთ-მანერთს, რადგანაც მარტო მკლავის

ბულ ხელმწიფე-იმპერატორის პლექსანდრე II-ის სახსოვრად გასამართავ ბავშვების თავ-შესაფარ სახლის შეწირულობისათვის.

* *

მუთისილამ გვატყობინებენ, რომ თ. აკაკი წერეთელი ამ დღეებში აპირებს იქ წაკითხვას იმავე ლექციებისას („მეფის ტყაონის“ შესახებ), რომელიც ამას წინათ ჩვენს ქალაქში წაკითხა.

რალა თქმა უნდა, რომ ეს ძლიერ კარგი აზრია და მუთისის საზოგადოება, რომელსაც ამ დღეებში სოფლებიდანაც ჩამოსული თავდაზნაურობა მოემატება, დიდს სიამოვნებით მოისმენს ჩვენი ნიჭიერი მწერლის საამო და საყურადღებო საუბარს იმისთხა ყველა ქართველისათვის საინტერესო საგანზედ, განძზედ, როგორც „მეფის ტყაონის“.

* *

მუთისილამვე გვატყობინებენ, რომ იქაურ საადგილ-მამულო ბანკს შარშანდელი წლის ანგარიშიდან 18,000 მანეთი შემოსავალი დარჩენია (45%) საზოგადო საქმიროებათა დასაკმაყოფილებელ ფულად. ამ ფულიდამ, ხსენებულ ბანკის გამგეობის წინადადებით, 8,000 მან უნდა გადიდვას ადგილობრივ საზნაურო სკოლის სასარგებლოდ, 5,000 მან. მომავალ ძვეკასიის უნივერსიტეტის შესაწირავად (იმ 20,000 მან. შესავსებლად, რომელიც ბანკმა შესწირა ამ საგნისათვის), 1,200 მან. საქალებო გიმნა

იმედი აქეთ. საცოლო უთუოდ უნდა მოიტაცონ. შეილებს ძიძას ახლევინებენ. ამ გვართავს გაზრდაზე არი რას ამბობს რეკლიუ:

„მშობლები არ ენდობიან თავისთავს; იმათ ეშინიათ ქალაქუნობით გაფუჭონ შეილები და ეძებენ მათთვის სხვა მამებს, რომელთაც უნდა ასწავლონ ცხენი და თოფ-იარაღი და ეგრეთვე ცხოვრების წესები და კარგი ლაპარაკი. როდესაც ყმაწვილი კაცის აღზრდა გათავდება; ის მიდის დედ-მამასას, მაგრამ თავის მორღუს ხედავს ისე, როგორც საკუთარ მამას“, სწორეთ ისე, როგორათაც არის ეხლა სამეგრელოში და აბხაზეთში.

ჩერქეზები დაყოფილი არიან სამკასტად: თავადებთ, აზნაურებთ და გლეხებთ. ამათ გარდა არიან მსახურნი. მღვდლებს დიდი გავლენა არა ჰქონდათ რა, თუმცა აზნაურთა განწორებული იყენენ. მათი სარწმუნოება შერეული იყო: ისინი წარმართნიც იყენენ, ქრისტიანიც და მაჰმადიანებიც. როგორც წარმართები, თავიანთს-სცემდნენ ჭეკა-ქუხილის, ომის და სიმართლის ღმერთს — ხაბლეს; ჰაერს, წყალს, ტყეს, პირუტყვებს ყოველს ყავდა სათვითაო ღმერთი...

აბხაზი — ბერძენების აბაზი — თავის-თავს აბსუას ეძახის. აბსუა ნიშნავს „ხალხს“. ის ჩერქეზზე უფრო დაბალია და უფრო შავრიმანი; მისი ენა ჩამოგავს ჩერქეზის ენას, მაგრამ ეს ორი ხალხი სხვა და სხვა ზნისა

ზიისათვის, 1,000 მან. ღარიბ მოსწავლეთა დამხმარებელ საზოგადოებისათვის, 200 მან. ღარიბ მოსწავლეთა დამხმარებელ საზოგადოებისათვის, 1,000 მან. ქართველ სტუდენტებისათვის და 1,000 მან. ბროსეს პრემიისათვის.

ამ საგანზე ამ მოკლე ხანში ჩვენ უფრო დალაგებით გვექნება ლაპარაკი.

* *

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ მუთისის საადგილ-მამულო ბანკის გიროს ფურცლები უკანასკნელად 89 მანეთად გაყიდულა.

„დროების“ კორექსიონი.

თიბრის ხომილამ, 22 აპრილს. ჩვენი „ხევის“ მცხოვრებნი არ იქნებოდნენ ზოგიერთა სხვა ქვეყნების ხალხებზედ უკან ჩამორჩომილნი ისე, როგორათაც ჰხედავთ და არიან დღეს, უკეთუ ყურადღებას აქცევდნენ დროთა ვითარებას და მისდევდნენ მას კვალზე. მაგრამ, საუბედუროთ, ესენი უფრო აქცევენ ყურადღებას და მისდევენ თავიანთ წინა-პართაგან დარჩენილს ანდაზებს და აგრეთვე საზოგადოთ ყველას დამღუპველს და მახარალებელს ჩვეულებებს.

მაგალითად, მრავალი ამათგანნი უკანასკნელს სიღარიბეში ჩავარდნილნი არიან მიცვალებულების დასაფლავებაში უზომოთ ბევრის ხარჯის მიზეზით.

არის. აბხაზი ჩერქეზზე ნაკლებთ არის მხნე, თუმცა ამასაც თავის ლეკურის იმედი აქვს. სანამ შავი-ზღვა რუსის ზღვათ გახდებოდა, აბხაზები ბარქაშებით დასტურავდნენ ზღვის ნაპირათ: მილიოდნენ შირისს, მსმალეთს, მკვიბტეს... ამათაც თავდაზნაურები ჰყავდათ, თუმცა ხალხი თავისუფალი იყო. მსენიც ნახევარ წარმართები და ნახევარ ქრისტიანე — მაჰმადიანები არიან. იმათი ტაძარი რამდენათაც ეკლესია იმდენათ ტყე არის... რუსების მოსვლამდე იმათ არ იცოდნენ ფული; სავაჭრო ნიშნათ ძროხა იყო, სარგებლათ ხბო.

აბხაზეთში რამდენიმე ათასი აბხაზი-ლა დარჩა, მთის მალლობზე. ამ მალლობიდან ძველადვე სამხრეთისკენ ეჭირათ აბხაზებს თვალი; იქიდან საქართველო უგზავნიდა იმათ თოფ-იარაღს, ფარჩას და სალიტერატურო ენას. „მხლა კი იძულებულნი არიან უყურონ ჩრდილოეთს, საიდანაც მოსდით იმათ უქაზები, ჯარი და კოლონია, რომელმაც უნდა დიჭიროს მათი ადგილი. (Ils sont maintenant forcés de regarder vers le nord, d'ou viennent les oukases, les armées et les colons qui doivent les remplacer).

აბხაზეთში დიდი ქალაქები და სოფლები არ არის. სოხუმი უბრალო სოფელია, თუმცა ძველათ, როგორცა სჩანს, დიდი ქალაქი ჰყოფილა. ზოგიერთები ფიქრობენ, რომ ეს ქალაქი იყო ღიოსკურია, რომელსაც შემდეგ

ამ შემთხვევაში ღარიბებს მიღებულან დიდი განსჯევბა არაფერი აქვსთ, ორიენი თანასწორ იქცევიან უმეტ-ნაკლებოთ.

რადგანაც ჩვენი „ხევის“ მცხოვრებთ ჩვეულება და ადათი ყველაფერი ბ. მოჩხუბარიდემ დაწვრილებით მოისხენია „ღროებაში“, ამისათვის ამ საგანზე ლაპარაკს თავს ვანებებ, ხოლოთ მოგახსენებთ იმას, რაშიაც მდგომარეობს საქმე:

5-ს რიცხვს ამ აპრილისას, მოიტანეს გვაში განსვენებულის ბიზოგ-შვილისა, (რომელიც იმყოფებოდა ამ ზამთრობით შლადიკავკასის ოკრუღში, თავის მსხვილ-ფეხის საქანლის გამოსაკვებათ და იქვე გადაიცვალა) და დასაფლავეს თავის სამშობლო სოფ. ხურთისში. როდესაც მოქონდათ ხსენებული მიცვალებული ქირის-უფალთ, მაშინ გზაზედ ცხენის ნალი უპოვნიათ, აულიათ ეს ნალი და მიცვალებულთან კუბოში ჩაუდვიათ, მერე დასაფლავების დროსაც აღარ მოაგონდებათ და ნალი თან ჩაჰყვება მიცვალებულს. შემდეგ დასაფლავებისა მოიგონებენ ქირის-უფლნი, რომ ნალი თან ჩაჰყვა და შეჭქნიან დიდი-მწუხნარებას, (რადგანაც მოხვეთ-შორის ზოგიერთა პირთ მიცვალებულს რომ რკინეული რამე ჩაჰყვებს, წინა-აღმზღვრათ მიანჩიათ); ამ შემთხვევაში აღმოსჩნდებიან ისრეთნი პირნი, რომელნიც ურჩევენ ქირის-უფალთ საფლავის შერყევას და ერთი კვირის დასაფლავებულის მკვდრის

სივასტოპოლი დაერქვა. ზღვის ნაპირათ, წყლის ქვეშ, დღესაც პოულობენ, სიხუმს, ძველი ქალაქის ნაშთ შენობას. მაგრამ უფრო ჩრდილოეთის ნაპირზე უნდა იყოს ღიოსკურია, დაახლოვებით ისკურიას ახლოთ. სოხუმს ჩრდილოთ, სჩანს, ყოფილა გაყვანილი კედელი, რომელსაც, როგორც ამბობენ სამოცი მრლი სიგრძე ჰქონდაო. ეს კედელი, ამბობენ, მეხუთე საუკუნეში არის გაყვანილიო...

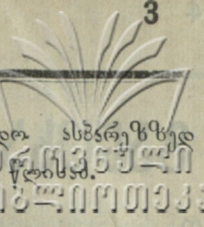
ბიჭვინტაც დიდი ქალაქი იყო. ბიჭვინტის ტაძარი იუსტინიანეს აშენებულად მიანჩიათ 551 წელში. აქ მოდიოდნენ ბენუელები, რომელთაც მთელი მხრის განათლებაში მიიღეს დიდი მონაწილეობა.

ადგილი არა მაქვს ეილაპარაკო: ტამანზე და მის სხვა-და-სხვა მცხოვრებზე მეათე საუკუნეიდან, აგრეთვე უახანებზე და მათ სტანიცებზე, ანაბაზე, მაგრანზე, მკატორინოდარზე, სტაეროპოლზე, მაიკოპზე და სხ. და სხ...

III

ცენტრალური კავკასია, თერგის და ეუმასი ხეობა.

ამ ნაწილში არის იალბუზი და მყინვარი. იალბუზი თათრული სიტყვაა, ნიშნავს „ყინულის ფაფარს“. იმის მწვერვალზე აქვს ტახტი, რომელზედაც განისვენებს „ქვეყნის ღმერთი ანუ მეუფე სულთა“, როგორც ფიქრობენ თათრები. მყინვარს ზო-

ამოღებას. ჭირის-უფალნიც ამ რჩე-
გას აღასრულებენ მკვდარს ამოიღე-
ბენ საფლავით, ახლიან კუბოს სასუ-
რავს, და ამოიღებენ ნაოსს, და მერე
ისე დასაფლავებენ.

აი მხეცური საქმე და უფიქრებ-
ლობა! თუ ნალი რკინა იყო და წი-
ნა-აღმდეგი საქმეა მისი ჩატანა კუ-
ბოში, თვითონ ეს კუბო რითი-ღა
იყო შეკრული, თუ არ ლურსმით
და ლურსმანი იგივე რკინაა!..

გაბ. ბუღაშვილი.

წერილი რედაქტორთან.

ბატონო რედაქტორო! წლები-
დღე „დროების“ № 70-ში დაბეჭდი-
ლია „ერთი სახელმძღვანელოს წარ-
მომდგენელის“ წერილი, რომელშიაც
ავტორი აცხადებს სურვილს შეიტყუას
რა მდგომარეობაშია „წერა-კითხვის
საზოგადოებაში“ წარმოდგენილი სა-
ხელმძღვანელოების საქმე და ან ვის
ჩაბარდა ისინი გასასინჯავად.

პასუხად ამ წერილისა „მართველ-
თა შორის წერა-კითხვის“ გამომცემ-
ლებელ საზოგადოების მმართველობა
საყოველთაოდ აცხადებს:

საზოგადოების მმართველობას წელს
წარმოდგენილ ექმნენ საპრემიოთ რა-
მოდენიმე სასკოლო სახელმძღვანე-
ლოები „სხვა-და-სხვა სასწავლო საგნე-
ბისა. ეს სახელმძღვანელოები მმარ-

გეერთები ეძახიან „ბეთლემის ან ქრის-
ტეს მწვევრვალს“. მყინვარის ახლო
არის შე ანიშნავე მღვიმე, საიდანაც
მეუღლებნოე აღიოდა რკინის ჯაჭვით
„მრისტეს აკნამდის“ და „აბრაამის
კარავამდის“...

სხვა მდინარეთ შორის უპირატე-
სობა აქვს თერგს. თერგი მრავალ-
წყლიანია. რომ არხი გაიყვანონ, ეს
წყალი საკმაო იქნება ქაპის ზღვის
შავ ზღვასთან შესაერთებლათ. იმე-
ნერი ღანილევსკის პროექტიც ამ გვა-
რია.

იალბუხსა და მყინვარს შორის
ჩრდილოეთის მხარე ძაგასიისა უჭი-
რავს ყაბართოს.

შ ა ბ ა რ თ ე ლ ე ბ ი ჩერქეზებს ნა-
თესაობენ; ისინი ისე ლამაზი, ისე
კვიტი მიხრა-მოხრის და ომის მოყვა-
რენი არიან, როგორც ჩერქეზები.
იმათი თავადები არაბეთიდან ჩამომა-
ლობას ჩემობენ. შეიძლება ხალხი
ყირიმელი თათრებისგან გადმოსახლე-
ბულიყოს. იმათ მიწა არა აქვს გაყო-
ფილი; სახნავ-სათესი, თუ საძოვი ად-
გილი საზოგადო კუთვნილება, — თი-
თოეულს იმდენი ეკუთვნის, რამდენ-
ის შემუშავებასაც მოასწრებს.. სა-
ცოლოს მოტაცება წესათ აქვსთ.

იმათი რიცხვი არის 32 ათასი. ძვე-
ლათ ძაგასიის გადაღმა ხალხებში
იმათ პირველი ადგილი ეჭირათ, მაგ-
რამ ისეთ გეოგრაფიულ მდებარეობაში
მოემწყვრიენენ, რომ რუსებმა ადვი-
ლათ დაიპყრეს. იმ საუკუნეში ბევრი

თებლობამ დაურიგა რამდენსამე მცოდ-
ნე პირთ გასასინჯავად, რათა, ბეჯი-
თი გასინჯვის შემდეგ, მათ წარ-
მოუდგინონ მმართველობას წერილით
ერცელი და საბუთიანი აზრი გასინ-
ჯულის თხზულებებზედ. მინ არიან ეს
პირნი, მმართველობა არ ხედავს სა-
ჭიროდ გამოაცხადოს, რადგან ასეთს
მძიმე პასუხის-საგებელ საქმეში, რო-
გორც სასკოლო სახელმძღვანელოე-
ბის ღირსეულად დაფასება, მმართვე-
ლობას ჰსურს შეიტყოს თავისუფლად
და მოურიდებლად გამოთქმული აზ-
რი.

ამის გარდა, მმართველობამ საქი-
როდ ნახა, რომ წარმოდგენილს
თხზულებების დაფასებაში, განსაკუთ-
რებით ერთის რომელსამე პირის აზ-
რით კი არ იხელმძღვანელოს, არა-
მედ ეს აზრიცა და თხზულებებიც
დაურიგდეს სათითაოდ ყველა მმარ-
თველობის წევრს გასახილავად და მას
უკან მმართველობამ გასინჯოს და
თავისი საერთო აზრი დაადგინოს.

ამ უკანასკნელი მიზეზის გამო ხე-
ნებულის სახელმძღვანელოების გა-
ხილვა ვერ მოხდება ისე სწრაფად,
როგორც, ჩვენთვისაც და საზოგა-
დოებისათვისაც სასურველია.

საზოგადოების საქმეთ-მწარმოებელი
კ. ნაცვლიშვილი.

გადავიდა თერგის შუა ხეობაში, მაგ-
რამ უჩეტესი ნაწილი იქვე დარჩა,
საცა წინათ იყო. იმათ შორისაა რომ
არჩევდენ უკეთესს „ჩერქეზებს“ რუ-
სეთის იმპერატორების კანონისთვის...
ამ ადვილზე ყაბართლებს გარდა მო-
სახლობენ ურიები, ნემეცები, ნო-
ლაები, ოსები და სხ.

ოსები ერთი ოთხად უფრო მე-
ტი სახლობს მთის გადმოღმა, რიო-
ნის და მტკერის ხეობაში. იმათი
ოფიციალური რიცხვი არის ას-ორი-
ათასი. სწავლულებმა და ისტორიკო-
სებმა შესანებ ოსებისა სხვა-და-სხვა
თეორიები მოიგონეს. მათი ამბობს,
რომ ისინი ალანების ჩამომავლობა
არისო, მეორე ფიქრობს, რომ ყვე-
ლაზე უფრო წმიდა ძაგასიის არი-
ელებიაო; ზოგიერთით ისინი გერმა-
ნიელების ძმები არიან, ზოგისთვის —
სპარსელების; მ. ს. მარტენით აზრები
არიან, აჭაჭით — სემიტები. თუ მიე-
ხედავთ, რომ ოსებში ყოველ გვარი
პირის-სახე არის, გამოთქმულად მშვე-
ნიერის პირის-სახედად ყოველად უშ-
ნომდის, უნდა ვიფიქროთ, რომ ოსე-
ბი სხვა-და-სხვა ხალხების ნარევი
უნდა იყოს. იმათში ქართველიც არის,
სომეხიც, ყაბართოელიც... ოსები
ყველაზე უფრო უწინა ხალხია ძაგა-
სიაში. იმათი ენა, ხალხის ნარეობის
მიუხედავთ, უეჭველია, არიელ ენებს
ეკუთვნის. მითონ ისინი თავის თავს
ირონებათ უწოდებენ.

ზოგიერთი ჩვეულებით და შინაურ

ნარკვი

ერთს ამერიკულს გასეთში დაბეჭდი-
ლია შემდეგი ბიოგრაფიული ცნობანი
ამერიკის შეერთებულ შტატების კლასი-
კულს ჰრეზიდენტს გარდაცემულად.

14 წლამდე ის იყო სკოლის შვიკ-
დათ; 16 წლიწადი რომ შეუსრულდა,
გემზედ მოსამსახურე ბიჭად შევიდა; 18
წლისამ დაიწყო ჩესტერის აკადემიაში
სწავლა და 21-სამ გასდა სკოლის მას-
წავლებლად; 23 წლისამ შევიდა უძღ-
ღეს სასწავლებელში — უილიამ კოლ-
ლეჯში; 26 წლისამ ჩინებულად დაიჭი-
რა ეგვიპტის სამეცნიერო ხარისხის მი-
საღებად და დაინიშნა მიწათმის კოლეჯ-
გის მასწავლებლად; 29 წლისამ მიიღო
ოგაიოს შტატის უილმის სენატორა-
ბა და 31-სამ — ბრიგადის ლენელობა.
სამსრუტელების წინააღმდეგ ომში იმან
ოჯკერ გამოიხინა თავი (პიტსბურგთან
და კორინთის ალვის შემორტემის დროს);
32 წლისამ მიიღო კუმბერლენდის მხედ-
რობის შტაბის უფროსობა; 33 დაინიშ-
ნა შეერთებულ შტატების კანონ-მდებელ
კრების წევრად; 48 წლის დაინიშნა სე-
ნატორად და წერულს ამოწერიულ იქმნა
რესპუბლიკის პრეზიდენტად.

ერთი მინისტრთაგანი ამავე დიდებუ-
ლი რესპუბლიკისა — ფინანსთ მინისტრი
ვილიამ ვინდომი სიემსწავლეში უბრა-
ლო სიხანი იყო და სასული დავადნი-
ლი ქონდა როგორც ნაჯახის მარჯვედ
მომხმარებელს. განათლება მიიღო თვით-

მოწყობილებით ოსები დასავლეთ
ევროპის ხალხს მოგვაგონებს. იმათ
აქვს სტოლი, სკამი, ქვეშ-საგები,
იციან ევროპული სალამი, კოცნა,
ხელის-ჩამორთმევა და, რაც უფრო
ყველაზე მძიმე საბუთია ნემეცებისა-
თვის, იციან ლუდის გამოხდა.

ინდო-ევროპიულ რასას კი იმ-
დენს ვერაფრათ ასახელებენ ოსები.
სხვა მთიულებზე უფრო უწინა, ოსე-
ბი არც მხნეობით და სხვა ღირსე-
ბით არიან საქმენი. ძველიდამე ისი-
ნი ყიდდენ თავის თავს იმას, ვინც
უფრო მეტს შეაძლებდა; ისინი ხან
ქართველების ლაშქარში ერიგდენ,
ხან რომაელების და ხან სპარსელებ-
ბის. ომის ჩვეულებამ იმდენათ გარ-
ყენა ხალხი, რომ ომიდამ დაბრუნე-
ბულზე მარტო ერთმანერთის და
მოგზაურების ცარკვაში ატარებდენ
დროებას. მათი ღმერთი იყო მტაცვე-
ლობის ღმერთი — საუბარგ-ი.

ოსები ეხლაც მტაცებელნი არიან,
თუ შემთხვევა აქვთ და გულიც და-
ჯერეს რომ კაცის-კვლა და ცარკვა
შერჩებათ; ხელიც არ გაანძრის, რო-
ცა უნდა დაეცვათ თავისი თავისუფ-
ლება რუსებისგან. იმათ გჭირათ ცენ-
ტრალური ხეობა ძაგასიისა და მამა-
სადამე უკეთესი სტრატეგიული პუნ-
ქტი, მაგრამ უბრალო ხმაც არ ამო-
იღეს როცა აღმოსავლეთით და და-
სავლეთით ჩერქეზები და ლეკები თა-
ვის დამოუკიდებლობისთვის სისხლით

სწავლითა და საზოგადო სახარეზვედ
პირველად გამოვიდა ნაწილისა

შორტუგალიის მეფეს ინგლისურიდამ
შორტუგალიურს ენაზედ გადმოუთარგმ-
ნია შექსპირის უკვლას თხზულებანი.
მტოდნე კაცები ღირსეულ თარგმანად
სთვლიან მეფის შრომას. ერთს გამო-
ცემელს უკვე უყვიათ მეფისგან ამ თარგ-
მანის გამოცემის უფლება 125,000
ფრანკად.

ქეთისის ქალაქის ბაღში ერთი ხნიე-
რი ახნაური ჭრის, რომელიც სოფლი-
დამ ჩამოსულს საადგილ-მამულა ბანკის
გამგეობის თავმჯდომარის არჩევანზე
დასასწრებლად. ამ დროს მას მიუხსლავ-
ებთ ერთი ნაცნობი „სერთუკიანი“ სასა-
გაზდა კაცი და საუბარს უმართავს. ცო-
ტა ხნის შემდეგ ხნიერი ახნაური ჭკი-
ნავს:

— თუ მას ხარ მითხარი, ვის დასს
(პარტას) ეკუთვნი?

სასა-გაზდა კაცი წამოწითლდება და
მიუტებს:

— არ მინდოდა, ღმერთმანი, გამეში-
ლა, მაგრამ... რადგანც თვითონ მკით-
ხეთ... თუ ნებას მომცემთ... თქვენს
უძრვოს დას... იმედა, რომ...

— ჭათო, დამეკარგე იქით! ღმერთმა
შენც შეგარცხინოს, ვის დასაც შენ
ეკუთვნი და ვინც შენ და მოგცეს! მია-
მსებს ცალკე სიცილით და ცალკე გულ-
მოსვლით დამონაკვებელი ახნაური.

ინთხოდნენ... ნაცვლად იმისა, რომ
სამღრთო ომში დაეჭირათ პირველი
ადგილი, რომელიც იმათ რიგით ერ-
გებოდა ოსებმა უცადეს, სანამ ძლიევა
დარჩებოდა რომელსამე მხარეს...

ოსები მაჰმადიანები იყენენ; ეხლა
ქრისტიანობენ და პატივს-სცემენ წ.
ნიკოლოზს და ილია წინასწარმე-
ტყველს. უკანასკნელს ათ საუკუნეში
იმათ სამჯერ გამოიცივალეს სარწმუ-
ნობა.

შაბართოელებს და ოსებს გარდა
ასაწერ ადგილში სცხოვრობენ ნო-
ლაელები. მსენი ნამდვილი აზი-
ელები არიან. სტავროპოლის და ას-
ტრახანის ყალმიკებისავე სცხოვრებენ
კარვებში, და როცა საქონლის საძო-
ვარი ადგილი უნდა გამოიცივლონ,
წერილ-შვილებს ჩასხამენ კალათებში,
აკიდებენ პირუტყვებს და მიდიან სხვა
ადგილის სამებრათ.

შემდეგ აწერილია პიატიგორსკი,
ბიორგიევსკი, ძაგაივი, მკათერინო-
გრადი, მოზლოკი, ბროზნი, შიხლია-
რა და სხვა ადგილები. იმათ ასაწერათ,
როგორც ხედავთ, ადგილი არ და-
მირჩია.

ი. მუხანაზია.

